

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za isповijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije večernje misa preko tjedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Ureduje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XII Broj 48 (586), 23. listopada 2022.

KRALJICA

30. nedjelja kroz godinu

Budi bolji od sebe

*Ne brini se oko toga da budeš bolji
od bilo koga drugoga, jer će te to
samo oneraspoložiti.*

*Umjesto toga, usredotoči se na to
da budeš bolji od samoga sebe.*

*Učini korak naprijed u odnosu na jučer.
A kad dođe sutra, nađi načina da budeš
još bolji.*

*s čine ćeš
se pozabaviti.*

*Kad ideš za tim da postaneš bolji od sebe,
nikoga ne ugrožavaš. Ti si jedinstven
i daleko od uspoređivanja s bilo kime.*

*Prestani se brinuti o uspoređivanju s
drugima. Uloži svoju energiju u pozitivnom
smjeru bivajući najbolji što možeš biti,
a onda čak i bolji od toga.*

I. čitanje (Sir 35, 12-14.16-18), II. čitanje (2Tim 4, 6-8.16-18)

Evangelje po Luki (Lk 18, 9-14)

FARIZEJ I CARINIK

"Bože smiluj se meni grešniku"

Dva tipa ljudska i dva tipa religiozna. Treba izabrati koji je naš. Koji sam ja između ove dvojice? Farizej ili carinik? Kako se prepoznati, kako pravoga izabratи? Obadvojica imaju nedostatke i vrline. Farizej je zadovoljan sam sa sobom. On se oslanja na izvjestan broj pravila koja opslužuje da bi bio siguran u svoju vrijednost i svoj identitet, pa i svoj spas. On nema svoj identitet u samome sebi, nego izvan sebe. Stalno se uspoređuje s drugima i tako se podržava.

On ide svake nedjelje na misu, isповijeda se i pričešće, on opslužuje sve Zapovijedi. On cijelo kršćanstvo svodi na zapovijedi i zakone. Ipak Krist nije htio religiju zapovijedi, nego religiju duha i istine, religiju ljubavi. Farizej to svodi na nekoliko pravila. On se osjeća izravnat s Bogom kao svojim obveznikom. Farizej također misli da ima istinu koja mu služi da druge prosuđuje, prije nego li samoga sebe. Ona se ne doživljava niti smatra grešnikom.

Stalno se skandalizira nad drugima! Prema sebi je nekritičan. Dok ovo govorim o farizeju, svi nepraktikanti i mlaki osjećaju se razdragani. S ponosom kažu: ja sam grešnik, ja nisam kao onaj farizej, ja ne idem na misu niti se dugo pričešćujem, nikada se ne isповijedam, ja ni najmanje nisam dobar. Daleko od toga... Nažalost! Govoreći ovako - kako ne shvaća - deklariraju se kao loš farizej! Oni se hvale. Zadovoljni su sa samim sobom i zahvaljuju što nisu kao drugi. Govore da su posljednji, ali samo zato da bi izgledali kao prvi.

Ponizuju se samo zato da bi se uživili. Pravi grešnik, to je onaj koji na oba ova slučaja i tipa kaže: "Ja sam taj. Ja sam farizej!" To je onaj čovjek koji zna da je nevrijedan, onaj koji dosta toga pokvari, onaj koji je potreban Boga i drugih ljudi da bi bio bolji i da bi izbjegao greške. Takav ima povjerenja u Krista, koji prihvata sva sredstva spasenja i čišćenja. Jer je svjestan da je slab, prihvata sve sakramente kako bi se kroz njih pročistio i postao altruističniji. Taj prihvata da bude pomiješan s farizejima i koji moli za njih bez da ih osuđuje.

Onaj koji se sviđa Bogu, to je onaj koji se ne pravi da je svojim dispozicijama zaslužan, a svjestan je da je ovisan o Božjem milosruđu, koji zna da je po naravi grešnik, carinik i farizej u isto vrijeme. Isto tako je svjestan da je njegov Gospodin dobar i da ga može učiniti boljim, svojim sinom i svojom kćeri. Isus nam izdvaja dvije postojeće egzistencije, dva religiozna tipa ljudi. Farizej, čist, sve opslužuje iz zakona. Međutim, kod ovog čovjeka sve je naopako, jer slavi samoga sebe i osuđuje sve druge jer su drukčiji. Carinik (grešnik je jedan i drugi!) je čovjek novca pomiješanog s mućkama. On je toga svjestan, ali jer je ponizan i svjestan pred Bogom je opravdan.

Prvi je smirio svoju savjest, iako je njegov odnos s drugima kriv i perverzan. Iz ovoga se može izvući zaključak da za istinskog kršćanina Zakon i pravilo nisu svrha samima sebi, nego otvaranje prema Bogu i drugome čovjeku. Drugi je "bolji" makar je možda "lošiji". Ovaj drugi više odgovara kršćaninu. Barem kako ja razumijevam Evangelje. Pravo obraćenje jest obraćenje srca, stoga je pravo kršćanstvo više nego li izvanjskost i politesse. Istinska religioznost je uvijek dubinska i ne živi se radi drugih, nego radi samoga sebe. Istinsko obraćenje srca uvijek zrači izvanjski. Isto tako namješteno kršćanstvo uvijek je prozirno da nije životno.

Stojeći pred današnjim Evangeljem o farizeju i cariniku, dobro je postati svjestan da se u svakome od nas skriva i jedan i drugi. U različitim prigodama progovara jedan ili drugi. Kako je već rečeno, drugi je grešnik, ali je svjestan toga i kod njega su otvorene mogućnosti obraćenja. Kod prvoga je problem u samome njemu, jer on sam ne vidi svoje stanje. On se lažno tješi izvanjskim potporama. Njegovo srce drže zakoni, a ne život i inspiracija. Ljudsko smirenje može biti istinsko ako dolazi iz dubine savjesti.

Nikakva izvanjskost ne može čovjeka smiriti. Isusu je cilj da čovjeka dovede u stanje pročišćenja savjesti i novog rođenja. Tek pročišćena savjest otvara vrata našem istinskom opravdanju. Pravoj religioznosti je cilj smirenje i pročišćenje. Bog to svakome nudi, ako sami ne zatvaramo vrata njegovoj ljubavi i dobroti. "Nisam došao radi pravednika nego radi grešnika". Svi smo mi grešnici, samo neki misle da nisu!

Marijan Jurčević, OP